

UNIVERSITAT CATALANA

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració: UNIVERSITAT

Barcelona, 23 de gener de 1933



Baix, de Gelabert



Revolució Comercial....!

Formidable setmana
a benefici del públic

Tots els articles de la casa a
la meitat del preu de cost

Gavanys, gavanys i més gavanys...!

Gavanys folrats de seda, de 150 pessetes, a 50 pessetes

« » » de 100 » 25 »

Impermeables-plomes a 80 pessetes

Batí de seda de 50 pessetes a 10 pessetes

» de llana de 50 » 10 »

Bata » 100 » 20 »

Pijames russos 18 » 8 »

La importància de les cases es
considera pel tamany de l'anunci

No hi ha un rival d'En
PRATS & VACA

20, Passeig de Gràcia, 20.-Telèfon, 21472
4, Rambla dels Estudis, 4.-Telèfon, 12869

Escola Cervantina d'orientació professional

Ensenyament primicier, Batxillerat, Comerç i Magisteri

Classes reduïdes: de dos quarts de 4 de la tarda, a les 8 del vespre

Director: Durany i Bellera

Sapúlveda, 174, primer 2.º



Barcelona

UNIVERSITAT CATALANA

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració: UNIVERSITAT

Barcelona, 23 de gener de 1933

Una fita assolida

per Delfi Escolà

UNIVERSITAT CATALANA ja ha fet qui-sap-la via. Tan petita i tan ardida, d'antuvi feia l'efecte d'unes fulloles més que queien, tardanes, per no desgavellar el ritme del temps. UNIVERSITAT CATALANA eixí una mica esparracada, malgrat d'abillar-se de sos més preuats joiells. I quan demanàveu una subscripció, com un petit tribut a la princesa tan noble i humil, tothom us deia: — Valdrà més comprar-la, perquè no arribareu pas al segon número.

Doncs bé: ja som al sisè. Prou caldria consignar-ho com si es tractés d'una fita gloriosa, d'una victòria que reconforta quan la lluita s'albira més dura. Ara ja sabem què som i on som. I això ens dóna una tal confiança, que, amb la il·lusió, l'ambició, el coratge, la fraternitat i la noblesa que componien el nostre bagatge en emprendre el camí, ens sentim fermes en el nostre baluard de treball i d'honor.

No us en recordeu? «Sentim l'esperança i l'ambició d'esdevenir dignes representants de tota aquesta joventut catalana que viu i que pensa, que espera i treballa i sofreix i avança». Aquesta esperança i aquesta ambició d'UNIVERSITAT CATALANA han esdevingut el seu orgull i la seva força. Perquè en aquest exèrcit tan poderós d'universitaris catalans no hi ha cap paladí que sàpigui desertar. Per això, ara que ja podem girar els ulls per veure el camí fressat, ara que, perquè ens ha forjat la lluita, sabem les forces que tenim per a realitzar els nostres anhels de totes les hores, proclamem la nostra missió amb el mateix entusiasme del primer dia: UNIVERSITAT CATALANA vol «agermanar tots els estudiants de la pàtria per a portar-los al lloc que de dret els pertoca en la gran família d'estudiants del món».

Engrunes estudiantils

per Aureli Capmany

I

Som a l'any 1822, mes de novembre, quan feia uns dos anys i mig que havia estat proclamada la Constitució a l'Estat Espanyol, (acompanyada del crit popular de *Viva la Pepa!*, per haver-se fet pública la nova llei als volts de la diada de Sant Josep, anomenada també *Sagrado Código*, per aquell rei, el setè que regnà a Castella de nom *Fernando*, gràcies a què (segons féu públic la premsa de l'època) intercedí Santa Teresa de Jesús, qui tocà amb divina sageta el cor del rei, i aquest amb lliure espontaneïtat volgué jurar la Constitució com talment ho comprova la composició que segueix, copiada textualment:

Soneto

Miraba del Olimpo alto estrellado,
Teresa, el pueblo hispano entristecido,
Bajo dura coyunta comprimido,
Y se dignó dejarle consolado.
Envía al rey católico un sagrado
Mensajero del cielo, quien bruñido
Arpón de oro le clava, el Rey herido
Conviene en la mudanza del Estado.
Oh! milagro! exclama la hispana gente,
Que el arpón de Teresa nos procura,
Tocando el corazón del Rey clemente;
El código sagrado luego jura
En él funda su gloria permanente,
Y en Teresa su acierto y su ventura.

El dia 28 del referit mes i any, és dirigida als barcelonins la següent notícia, el text de la qual traduït del castellà, diu així:

«L'Ajuntament Constitucional de Barcelona als seus habitants:

«Si Cervera va obtenir la seva Universitat gràcies a un acte de despotis-

me, Barcelona no podria de menys que recobrar la seva en aquesta època de llibertat. Foren usurpats escandalosament els drets d'aquesta ciutat heroica, perquè es considerà que la ignorància afermava l'esclavatge i la corporació literària que per espai de dos segles fou l'ornament i la glòria de Catalunya, es va veure tot d'un plegat transportada a un poble poc a propòsit per a la divulgació del saber.

«La formosa situació de Barcelona, el seu clima agradable, l'abundància que conté de tota cosa, els recursos que ofereix als que es troben en necessitat, tot fou sacrificat a l'esperit de venjança i posposat a les arideses de Cervera. Vàries vegades la veu de la veritat patentitzà l'evidència, intentant fer prevaler la seva benèfica influència, però li va ésser impossible d'endinsar-se en el núvol d'encens que sovint envolta el tron dels Monarques absoluts i vagà esmortuïts pels atris del Palau Reial.

«Havia d'arribar, però, el moment tan sospirat que Barcelona, refeta amb avantatge en l'ús de ses antigues llibertats, pogués frustrar les temptatives dels partidaris acèrrims de les envellides opinions, contribuint notablement al foment de tots els rams de la instrucció pública. Època feliç! Tu assenyaless un dels més grans esdeveniments de la nostra gloriosa revolució, tu aixeques un monument etern de gratitud, davant del qual s'humiliaran els nostres néts, beneïnt la nostra memòria.

«Barcelona recobra el preciós tresor que havia perdut, i el recobra més formós i més brillant. L'espasa del vencedor alçada damunt el cap de la majoria dels catalans posats per altra part sota el domini execrable d'un tribunal opressor, feia precis que la Universitat de Catalunya restés embolcada sempre dins la foscor. I com no, si quan en el moment del seu trasllat es veieren privats dels seus honors i empleus els que regien la Universitat, sense cap altre motiu que el d'haver estat nomenats pel Govern i ésser addictes a ell, i substituïts per altres de reconeguda fidelitat a la Reial persona, qualitats que en aquells temps equivalien a ésser rastres i aduldors? Així és com es va difondre el llenguatge de les passions, desconeixent el mèrit del saber. Barcelona, al contrari, té assegurat avui en la seva nova Universitat tot un dipòsit de patriotisme, honor, virtut i ciència; patrimoni inapreciable que s'estén a tots els ciutadans i que no pot menys de redundar en benefici de la prosperitat i bon nom de la nació.

«Prou ho sabia l'Ajuntament i per això aquest benefici va ésser el que motivà les seves persistents instàncies. Ja al mes de febrer de 1821 havia estat demanat pel cos polític d'aquell any la translació de l'antiga Universitat literària de Cervera a aquesta capital per raó d'ésser el lloc més apropiat i convenient a tot Catalunya, però decretat el mes de juny el reglament general d'instrucció pública, es va veure que aquests desitjos no es complien, i que no era el trasllat de la Universitat el que concedien les Corts, sinó l'emplaçament d'una altra de nova de 2.^a i 3.^a ensenyança. Aquella corporació s'encaminà a seguir en el successiu aquest concepte i a portar-lo a la pràctica, però, per desgràcia, la terrible epidèmia i la mísera humanitat va ha-

ver d'ocupar tota l'atenció dels governants.

«Un focus de revolta es divisà aviat a Cervera; satèlits de l'absolutisme, trobaren en son si un cau i protecció; es va cobrir de dol tota la comarca, varen ésser destruïts tots els monuments de les nostres glòries i les puntes dels punyals dirigits al pit dels professors més adictes al sistema constitucional; llavors i solament llavors, es decidí l'actual Ajuntament a plantejar i establir aquestes càtedres de 2.^a i 3.^a ensenyança en qualitat de privades on pogués ésser rebuda la saba de la instrucció amb el benefici inapreciable de la seguretat.

*Llegiu al número vinent
l'article del senyor En Ll.
Nicolau d'Olwer, titulat
«De l'humanisme»*



**DESCOMPTE, portant aquest número de
UNIVERSITAT CATALANA**

Goethe i les dues corrents culturals a Catalunya

per Angel Valbuena i Prat

II

No fa gaire, Diaz Plaja esmentava el gest goethià d'Eugeni d'Ors. En aquest altre cas, és més el gest i el desig que la imitació o traducció directa. Sorpren aquesta obsessió goethiana copsada per d'Ors, el gran organitzador clàssic de la cultura catalana de començaments de segle, l'apòstol de la norma i de l'ordre en mig de les audàcies modernistes i del desbocament de l'avantguerra. Xenius duu un gran barroc davant la seva cota de malla de classicista; recordo una meravellosa evocació d'Homer, cec fitant el sol damunt una nau mediterrània; aquella explosió de cercles lluminosos de la pàgina orsiana beslluma com en les odes clàssiques del pensador hi ha una força brillant i colorista que s'ha d'ofegar sense treva. Recordem que en oposar Poussin al Greco, són més sentides les frases dedicades al geni del fi de segle que al talent del noucents. «El Greco estaba bebido de zumos de Dios y de Crepúsculos», com ho estigué Llull, com ho estava Gaudí. D'Ors no arribà a embriagar-se, però del fons del seu cor emergien les flaires exultants del nèctar de la braó i l'anarquia. Degué ésser l'ideal un cop més d'aquest meditador, que pot preguntar-se: Què és millor, la Ifigènia acabada i perfecta o el Faust desigual i dinàmic? Dóna la contestació Maragall traduïnt del tot la Ifigènia i fragmentàriament el Faust.

III

És interessant l'entusiasme per Goethe dels poetes d'aquest segle. Jo-

sep Leonart porta bellament al vers català les dues parts del Faust, traducció completa, inèdita encara. Abans ja havia publicat una versió plena d'intel·lectualisme «Herman i Dorotea» i altres obres. Raventós dóna una traducció, el «Götz von Berlichingen». Joan Alavedra, que prepara un estudi sobre les relacions de l'època goethiana a Catalunya, dóna la novel·la Werther. També fóra interessant de veure com els alts esperits de la cultura catalana d'avui han sentit l'atracció de Goethe. La lluminosa religiositat del gran poeta Lòpez-Picó fa pensar en la claredat lògica i imaginativa de la poesia goethiana. La intel·ligència càlidament emocionada, i sigui'm permès d'emprar aquestes frases, de la poesia serena i perfecta de Carles Riba, i tanmateix la contenció de motiu, color i dinamisme en la forma clàssica dels «Ritmes» de Escalas, ens porta al pensament les qualitats de l'autor de Prometeu. No és pregonament goethià aquest díptic de Lòpez-Picó

L'ordre del cel concerta l'harmonia
del pas dels àngels com sa cortesia?

Algunes de les formes d'expressió del mateix gran poeta en «Enyorances del món» em fan pensar en motius del «Viatge a Itàlia» de Goethe. Hom pot esmentar ací la devoció de Carles Riba per tot allò que és italià.

En altres esferes també, la poesia catalana pot ésser apropiada a motius goethians. Així el món folklòric i marí de la lírica de Josep Maria de Sagarra

pot fer-nos recordar l'ambient de l'episodi de Margarida en el Faust. Inspiracions diverses, però sempre culte a Goethe lectura dilecta, podria ésser dit de Josep Carner i de Ventura Gassol. Els poetes més joves, a son torn, també fan homenatge a Goethe: la intel·ligència seguidora de Carles Riba, de Marià Manent, traductor d'«Epifania» poesia semblant fins a la identitat de contingut i de disposició formal—no advertida fins ara—a un poema de Ruben Dario «Los Tres Reyes Magos», de «Cantos de Vida y Esperanza»; la subtil sensibilitat d'Anna Maria de Saavedra, «Maig»—que musicà Frederic Mompou—«Amor sense treva».

Goethe contenint la fusió de dos móns pot ésser la solució de tot antagonisme. Acarat a ell, la doble cultura catalana, veu una idea lluminosa i perfecta que porta a pensar, a meditar, com en la pregonia poesia de Lòpez-Picó titulada «Contradicció de Roma»:

«L'infinit! Tot o ningú
entre ruïnes desferra».

ESTUDIANTS! Compreu els objectes d'escriptori i material de dibuix a la casa

Material Escolar i Científic, S. A.

Suc. de J. Esteva Marata

Ronda Universitat, 7. - Telèf. 10505

Llibreria ● Papereria

● Impremta ●

MATERIAL ESCOLAR DE Vda. de Rosals

Fàbrica de cartipassos i llibres ratllats

Despatx: Portaferrixa, 30
Tallers: Camprodon 14. Tel. 17713

Acadèmia DALMASES

Conferències de totes les assignatures corresponents a les
Carreres d'Enginyer, d'Arquitecte i Pèrit Aparellador

FACULTATS DE CIENCIES

Professorat constituït per Arquitectes,
Enginyers i Pèrits Aparelladors

DIRECTOR:

Josep M.^a de Dalmases i de Plandolit

Passeig de Gràcia, 19. - BARCELONA. - Telèfon, 20970

Moral Cartesiana

II — *Apreciacions cartesianes de la moral*

pel Dr. Ramon Roquer, *prev.*

Nisard, en la «Histoire de la littérature française» II, llib. III, cap. segon, paràgraf 3, diu de Descartes que «ha observat profundament la vida i ha tingut el privilegi dels homes de geni de no ésser-ne afectat mediocrement». Apreciació que consona amb la *intenció pràctica* que palesa la doctrina del nostre filòsof. Vegem-ho.

Tot just eixit de les aules tenia Descartes el propòsit de consagrar-se a la ciència de viure bé amb Déu i amb el pròxim i de renunciar a tota altra mena de coneixement. (V. Baillet, «Vie de M. Descartes» 1.^a part I, 5). Posició escèptica que s'atempera bon xic en el curs de la seva vida sense, però, que el caire pràctic de ses especulacions minvés en intensitat. En el «Discours de le Méthode», II, 2, llegim: «Jo he cregut fermament que per aquest mitjà —es refereix a fer taula rasa de les seves opinions antigues— lograré *conduir la meua vida* molt millor que si jo edificués damunt de vells fonaments».

El dubte metòdic és tan necessari per la moral—ciència rigorosa—com per la metafísica. En les «Regulae ad directionem ingenii» II, 1, malda per a augmentar la llum natural de la raó a fi de capacitar el propi enteniment per tal que, en totes les contingències de la vida, pugui prescriure a la voluntat allò que deu escollir. Sempre el mateix afany d'ordenar rectament la vida el guia en l'especulació. I ja cap al final de la seva vida, tot esguardant el camí recorregut revela, en una lletra al seu amic Canut (citada per Baillet, obra

esmentada, 1.^a part, II, 6) que el mitjà més segur per saber *com hem de viure* és conèixer d'antuvi qui som nosaltres, què és el món on vivim, qui és el creador del nostre univers; i acaba dient que el coneixement que, bé o malament, ha assolit de la física li ha servit moltíssim per a establir els fonaments certs de la moral. Queda, doncs, ben establert que Descartes ha volgut tenir una moral extreta lògicament de les seves concepcions teòriques.

Per què—hom pot preguntar-se—no arribà a publicar el seu sistema de moral? Tothom sap que Descartes tenia de la tranquil·litat un gran concepte. Creia que era un dels béns més preuats d'aquest món. Per altra banda, sospitava, amb raó, que les seves conclusions ètiques havien de semblar intemperàncies i que el seu sistema hauria ferit moltes oïdes, fent-lo blanc de persecucions eclesiàstiques i civils. Per això, segurament, es reservà, *in petto*, la concepció moral de la vida humana, deixant traspuar solament algunes orientacions en les seves obres especulatives.

Abans d'arribar a la plena ciència de la vida, calia viure, i viure amb certa decència externa. Així és lògic que Descartes es fixés, provisionalment, certes regles de conducta pràctica que bastessin per a satisfer les necessitats quotidianes de la vida, i aquesta fou la seva primera moral. Moral provisional, la significació de la qual ens ocuparà en el pròxim article.

El Museu d'Arqueologia

per Albert del Castillo

Tots els Museus de Barcelona estan en reorganització, voluntària o forçosa. I quan els museus barcelonins tornin a obrir llurs portes, hom podrà dir amb més raó que mai, que Barcelona és ciutat de Museus. Ultra el Museu de Ciències Naturals, que serà instal·lat dignament en l'antic Palau d'Agricultura de l'Exposició, i ultra l'esforç gegantí del Patronat dels Museus d'Art que vol que el Museu d'Art que estava instal·lat al Palau de la Ciutadella quedi convertit en una sèrie de Museus racionalment distribuïts i ordenats, el més grandios dels quals serà el de Pintura i Escultura que omplirà l'anomenat Palau Nacional de l'Exposició, esforç que ha començat ja a cristal·litzar en el Museu de les Arts Decoratives recentment inaugurat en l'antic Palau reial de Pedralbes, ultra aquesta magnífica propera perspectiva, la nostra estimada Barcelona compta amb un nou Museu, que serà orgull, no solament de la nostra ciutat, sinó de tot Catalunya.

Els Museus d'Art tenien una Secció Arqueològica que ocupava la quasi totalitat del pis superior de l'esmentat Palau de la Ciutadella, secció que enriquia i engrandida amb el traspàs del Museu «provincial» de Santa Agata a Catalunya l'any passat, esdevingué Museu independent, amb la creació d'un Patronat autònom, integrat per consellers i regidors i per membres de diverses institucions culturals. Aquest Patronat que des del principi de la seva actuació donà proves d'activitat i d'interès màxim per al Museu, tingué de fer front a un problema de-

licadíssimen ésser decidit l'establiment del Parlament de Catalunya al Palau de la Ciutadella, edifici destinat precisament tot ell a la instal·lació del nou Museu. El Municipi barceloní assignà l'antic Palau de les Arts Gràfiques de l'Exposició (davant del d'Agricultura) per a local definitiu del Museu d'Arqueologia.

Ràpidament foren traslladades a aquest edifici les col·leccions valuosíssimes del Museu, procedents del Palau de la Ciutadella i les aportacions corresponents del Museu de Santa Àgata. Aquest local, però, resulta insuficient, malgrat els seus tres mil metres superficials i no reuneix, és clar, les condicions necessàries per a una deguda instal·lació, perquè no fou construït precisament per a Museu; estem segurs, però, que tant el nostre Ajuntament com la Generalitat ajudaran a resoldre com cal aquesta seriosa dificultat i el Museu d'Arqueologia podrà instal·lar-se amb la dignitat que mereix i que correspon a la seva importància. Si així fos, com és d'esperar que sigui, no finiria l'any actual sense que Barcelona pogués mostrar orgullosa les restes del passat de la terra, amb una instal·lació i una ordenació modèlica. Les coses les fan els homes. Els Museus d'Art són obra de l'esforç de molts i de l'amor dels catalans a la cultura, però són l'obra molt particularment de Joaquim Folch i Torres, a qui deu Barcelona el miracle dels seus Museus. A la direcció del Museu d'Arqueologia hi ha un home, Pere Bosch Gimpera, creador dels estudis científics de Prehistòria a Catalunya i de l'Escola Ca-

talana d'Arqueologia, que farà del novell Museu, ajudat dels seus col·laboradors, un dels Museus Arqueològics més interessants d'Europa. Al costat d'aquest gran animador i mestre, des del Patronat del Museu laboren també amb entusiasme altres universitaris: els catedràtics de la Facultat de Filosofia i Lletres, Xirau i Balcells, i altres que, sense ésser universitaris, tenen prou demostrat llur amor a la cultura catalana, com Puig i Cadafalch, Ventura Gassol, Pere Coromines, etc.

Tenim, doncs, un Museu nou en marxa, que serà properament inaugurat si els homes que curen de Catalunya i de la nostra ciutat aporten el gra de sorra que requereix la reforma inajornable de l'interior de l'edifici, inadequat en absolut per a la finalitat que li ha estat assignada.

Aquesta nova institució té interès múltiple; en primer lloc, nostre, d'exhibició del passat de Catalunya, des dels temps remotíssims del Paleolític fins la Catalunya medieval, és a dir, d'exhibició de les arrels de la nacionalitat catalana, d'educació del poble i d'extensió universitària. D'una valor internacional també, ja que el nostre Museu serà l'admiració dels estudiosos de tots els països, com ho és l'Escola Catalana d'Arqueologia, creada per Pere Bosch Gimpera.

Totes les Seccions del Museu, són prou importants i el conjunt, ponderat i complet; el Paleolític compta amb la riquesa de l'art rupestre; el Neolític i Eneolític amb la complexa expressió de la vida tota dels homes d'aquella època que conté els gèrmens d'una vida nova, de la vida que podríem anomenar moderna; el Bronze, no solament amb les restes d'aquest temps a la Catalunya pròpia, sinó amb el Bronze de Mallorca, d'un interès cabdal per a l'estudi de l'Arqueologia

de la Mediterrània. Les Edats del ferro amb les civilitzacions hallstàtiques i post-hallstàtiques, però molt particularment amb la cultura ibèrica, la de més valor estètic que produí l'Europa no clàssica a l'antiguitat. Molt riques són també les restes de les colonitzacions fenícia i cartaginesa, en especial de les Balears, i sobretot, la grega amb l'explèndid quadre de les troballes d'Empúries, la Pompeia catalana, amb exemplars únics al món, com l'estàtua de l'Esculapi de l'escola de Fídies, o la catapulta romana i altres. Una altra sèrie de primer ordre són els materials que il·lustren l'Arqueologia de la Barcelona romana, que abans amagatzemava en sa major part el Museu de l'Estat de Santa Agata; entre ells figuren dos sarcòfags esculturats, una admirable estàtua femenina de tamany natural i esplèndides col·leccions de mosaics, arcs, sepulcres i restes arquitectòniques i escultòriques de tota mena, trobades a la nostra ciutat, ultra les de ceràmica, vidres, bronzes, voris, etc. El Paleocristianisme i l'època visigòtica tenen també digna representació; precisament ara amb les excavacions i estudis fets al Monestir de Sant Cugat i a Sant Pere de Terrassa, Catalunya podrà donar molta llum, potser, sobre aquells primers temps de l'edat mitjana, de restes tan imprecises a tot Europa.

Tot aquest riquíssim material serà exposat amb mètode científic, però fugint del Museu-magatzem; ans bé, el nou Museu serà quelcom modern, viu i pedagògic, que donarà als més profans una idea exacta del conjunt i del detall de la vida en les diverses èpoques, sense perjudici per als estudiosos i especialistes que vulguin estudiar o investigar en les seves col·leccions.

Museu per a tothom, Museu per al poble, amb conferències i visites explicades, com als grans Museus europeus; Museu-extensió de la primera i segona ensenyança.

Però ultra aquesta propera realitat n'hi ha una altra: és la del Museu de Arqueologia com a extensió de la Universitat, la relació entre el Museu i la Facultat de Filosofia i Lletres en particular. Aquest curs es dona ja la classe de Pràctiques de Prehistòria al Museu. No hem de trigar gaire a tenir instal·lat al Museu — el dia que es pugui ampliar l'actual edifici amb una nau supletòria — el Seminari d'Arqueologia de la Universitat amb la seva biblioteca anexa. Així les classes de Prehistòria, Història antiga, Arqueo-

logia antiga i Cultura de l'Antiguitat en general es donarien al Museu. I Museu i Universitat integraran un tot inseparable, un complement l'un de l'altre. La Universitat Catalana, com totes les Universitats modernes, no serà — no ho pot ésser — una cosa morta i burocràtica, ans bé un món complex i animat que tindria llurs centres d'ensenyament, estudi i investigació prop de les fonts mateixes, prop de la vida i el dinamisme. Assolir aquest ideal és un deure de tots, des dels nostres homes de govern fins al més modest dels universitaris.

Aleshores amb més raó que mai hom dirà que Catalunya és terra de Museus, puix Catalunya és bressol de cultura.

Esports universitaris

Es feia sentir, entre els escolars catalans, la manca d'organitzacions de cultura física i de Concursos. Això no vol dir que l'estudiant no senti interès per l'esport, sinó tot el contrari. El que manca és un nexa que els uneixi tots plegats per a la realització d'aquest noble fi. Per això ha despertat una gran expectació entre l'estament escolar l'anunci d'un proper I Campionat Universitari de Rem i Vela.

A la Universitat de Barcelona hi ha un gran nombre d'escolars aficionats a aquest esport, havent-se molts d'ells destacat diverses vegades tant en l'esport del rem com en el de vela.

L'Associació d'Alumnes de la Facultat de Dret (F. N. E. C.) ha acceptat joiosament la idea de l'organització de aquest primer Campionat Escolar i ha

cuitat a nomenar una Comissió, integrada per companys pertanyents al Club de Rem i Vela, per tal que s'encarreguin de les tasques preparatòries per a donar la màxima brillantor i el més falaguer èxit a aquesta rama de l'activitat dels escolars universitaris de casa nostra.

Com ja hem dit al començament, és ben notòria la manca de proves esportives entre universitaris: la A. A. F. D. en recollir la iniciativa de l'organització d'aquest Campionat, prega a tots els estudiants que practiquin els esports de Rem i Vela que s'inscriguin per a participar en aquestes proves.

Oportunament donarem compte dels detalls de l'organització, així com del seu resultat.

LÓPEZ DIE

L'Escola Social

pel Dr. Jaume Mans

El Servei de cultura social té per objecte preparar els que hauran de formar els organismes, públics i privats, d'acció social, aixecar el nivell cultural del treballador i esperonar l'interès per l'estudi de les qüestions que suscita el problema social, per tal de superar l'ideologia unilateral inspirada en l'anomenada lluita de classes d'informar la consciència dels elements que, per imperatiu categòric de l'economia han de concórrer a l'obra conjunta de la producció, de l'esperit d'harmonia en què es basa la pau social.

La significació de les institucions que l'integren ens la dóna la consideració de l'home com a entitat específica compresa, abans que tot, dins d'una categoria social, de la que depèn la seva raó d'ésser, no solament en les esferes concretes de la branca de la producció a què està afectat, sinó, àdhuc, en tots els demés ordres de la vida. La formació d'aquest concepte dinàmic de l'economia i del dret, i la consegüent revalorització de l'home social, a l'hora medieval i moderna, que s'atribueixen ensems totes les cultures, perquè n'és llur coeficient comú i representa llur fons d'humanitat; és la finalitat de les escoles que arreu del món hi ha establertes, amb títols diferents en la forma, coincidents, però, en el fons, i que tendeixen a la formació del que s'anomena el «treballador social»; proveeixen de personal conscient de l'especialíssima missió que li és encomanada a les institucions d'assistència social, i —paral·lelament— preparen en l'ordre cultural, dins d'aquesta

concepció humana, els funcionaris de l'administració de treball.

* * *

La ciència social, amb el seu branatge plural, no ha tingut cabuda fins ara en els plans d'ensenyament de les facultats universitàries i escoles superiors espanyoles. Només a la facultat de Dret i en grau de doctorat hom cursa l'assignatura de «Política Social i Legislació comparada del Treball». Quan l'advocat, l'higienista, el pedagog, el polític, l'enginyer, dediquen una gran part de la llur activitat, teòrica i professional, a l'estudi i resolució de les qüestions que planteja la vida del treball; quan la consideració de l'home des del punt de vista social mereix al legislador una atenció preferent; quan els problemes de la producció ocupen lloc preeminent en les relacions entre els Estats, i, dins d'aquests, el factor social predomina cada dia més damunt del polític; quan, en conseqüència, per l'exercici d'aquestes funcions calen homes de preparació sòlida i segura, el ram d'instrucció pública no s'ha preocupat encara de la docència oficial d'aquestes matèries.

Per tant, mentre les disciplines científiques, o d'altres de contingut anàleg que hom cursa a les escoles socials, no s'incorporin als plans d'estudis de l'ensenyament superior, aquells centres docents hauran d'ésser, al costat de la Universitat i de les Escoles Superiors llur complement indispensable.

(continuarà)

Comentari

Sobre el Tercer Congrés Universitari Català

per G. B.

Un esdeveniment de la transcendència com el de la celebració d'un nou Congrés Universitari Català, el III, ha mogut amb gran afany les activitats de tots els escolars de Catalunya per tal d'aconseguir de donar-li una gran brillantor, i sobretot, de procurar d'obtenir el major nombre d'idees per assolir el reeiximent dels seus ideals. Amb aquest pensament, el nostre company de Redacció, En Ferran Rúbies, President de la Secció Universitària del P. C. R., ens aplegà el dia 13 d'aquest mes per tal d'exposar d'una manera amena, les possibilitats de la celebració del III Congrés Universitari i parlar-nos dels passats.

Molt documentadament es referí a les tasques preparatòries del I i II Congrés i a la celebració dels mateixos, fent constar que fou impossible d'assolir l'objectiu principal que es proposaven, és a dir, la obtenció de l'autonomia universitària, i que per això aquest era un dels temes a tractar en el III Congrés.

Es referí anecdòticament a la coincidència de la celebració dels congres-

sos escolars en l'interval de quinze anys, i a què poc temps abans de llur celebració apareguessin, com a estels guiadors dels mateixos, unes revistes universitàries que portaren totes el títol d'«Universitat Catalana», essent aquesta publicació la tercera d'aquest nom i el portantveu del Congrés.

Després d'estendre's en consideracions sobre l'abast del Congrés a totes les terres de llengua catalana i de referir-se breument als treballs preparatoris de la F. N. E. C. per arribar a la celebració del mateix, es referí als principals punts a tractar, posant en primer termela consecució de l'autonomia universitària, seguint en importància els problemes de la selecció de professors i alumnes, connexions entre Facultats, creació de la d'Economia, missió de la Universitat, especialitzacions, etc.

Esperem que, donada la importància del tema, no serà aquesta la darre-ra conferència sobre aquest transcendental fet que ens emmenarà a la possessió de la nostra Universitat.

OPTICA ALEMANYA

Hans Hahner

Material de Laboratori

Es gradua la vista científicament i gratuïtament

10 per ‰ de descompte als estudiants

Ronda Universitat, 1 i Plaça Universitat, 11
BARCELONA

Exportadora Asturiana

“Bocadillos“

de Peix

Mariscs

Bruc, 30 - Telèfon, 14942

Noves

● Per tal d'estudiar el problema social a la Universitat, la F. N. E. C. ha nomenat una comissió composta pels companys Morros, Bruguera, Montserrate, Robert i Granados, que portaran a realització els treballs d'organització de la mateixa.

● Sota la presidència del nostre amic Camil Bofill, s'ha constituït a la F. N. E. C. la Comissió per a la catalanització de la Univesitat, integrada pels companys Cullerer, de Farmàcia; Ordeig, de l'Escola Industrial; Banús, de Medicina; Sugranyes, de Filosofia i Lletres; i Porcar, de Dret.

● El dia 21, l'Associació d'Alumnes Facultat Dret (F. N. E. C.) cel·lebrà la IV Xocolata Jurídica, a l'Hotel Ritz, amb l'èxit acostumat.

● La Junta de Govern d'aquesta Associació ha fet circular un Avantprojecte de Reglament per a l'elecció de representants al Claustre de la Facultat de Dret i a la Junta de Govern de la Universitat de Barcelona, el qual serà discutit i aprovat en propera Assemblea.

● El dia 12, es va reprendre a la Sala del Rectorat de la Universitat el curs de conferència anomenat de «Cultura Catalana», que s'inicià en la primavera passada i continuà durant la tardor. La primera conferència d'aquesta nova etapa del curs, fou donada pel Sr. Joan Estelrich, amb el títol: «La humanitat a Catalunya: alguns humanistes catalans».

● El dia primer de gener, es reuní Assemblea General de l'«Associació d'Estudiants de Barcelona» (abans A. A. I. B.) presidida pel company Bernabé. Aprovats els seus Estatuts, es constituí nova Junta de Govern amb els següents senyors: Josep Pujol, President; Albert Jornet, Ramon Piñol, Màrius Ludevid, Josep M.^a Miró, Vi-

cenç Ferrandiz, Martra Dutrem, Ramon Manen, Roman Machiandiarrena, Jaume Aldomà, Aidah Batista, Antoni Anglas i Robert Antonell.

● Organitzat per la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics, se cel·lebrarà el dia 12 del mes de març propinent, els Primers Jocs Florals Escolars, dels estudiants de les terres de llengua catalana. Més endavant ens en ocuparem amb l'extensió que mereix tan lloable iniciativa.

● La setmana passada, organitzat per la Secció Escolar de la «Lliga Regionalista», es començà un curset de català a càrrec de Joan B. Solervicens.

● S'han començat els treballs per tal de crear la Secció Universitària de la Joventut del Partit Nacionalista Català; els nostres amics Ciurana, Jové, Brull i Bosch es cuiden de portar a terme les tasques d'organització de la mateixa.

● El nostre amic i col·laborador, el notabilíssim pintor N'Eusebi Diaz Costa, té exposades una munió de belles obres a la Sala Barcino. Aquesta exposició va començar dissabte passat i acabarà el dia 3 de febrer. No cal dir com desitgem un bon èxit al nostre company, que sigui el preludi d'altres que a ben segur no es faran esperar.

● El dia 11 propassat, a dos quarts de vuit del vespre, el nostre amic En Rafael Gay de Montellà, donà a «Palestra» una interessant i documentada conferència sobre el suggestiu tema: «La política mediterrània de Catalunya».

● El dia 10 propassat a les deu de la nit el nostre amic i col·laborador En Josep Pont i Solsona, donà una interessantíssima conferència sobre el tema: «Dades històriques de Catalunya en 1690».

Imp. F. Camps Calmet-Tel. 54-Tàrrrega

SASTRERIA F. VEHILS VIDAL

7, Plaça Universitat, 7



DIRECCIÓ: **M. PELLICER**

REBUDES LES MÉS GRANS COL·LECCIONS DE
«PANYOS» PER A LA PRESENT TEMPORADA

Vestits a MIDA
des de 125 ptes.



Abrics ben fets des de 75 ptes.
Plomes superiors des de 16 pessetes

CAMISERIA F. VEHILS VIDAL

32 i 34, Avinguda Portal de l'Angel, 32 i 34

7, Plaça Universitat, 7



CAMISES amb coll OXFORD des de	7'75 ptes.
CAMISES amb coll SEMI-LLANA i corbata,	12'00 ptes.
CAMISES amb coll POPELIN des de	9'00 ptes.
PIJAMES POPELIN a	9'75 ptes.
PIJAMES FRANEL·LA a	14'00 ptes.
PIJAMES OXFORD a	18'00 ptes.

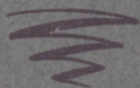
JOSEP PORTER

LLIBRETER

MONT-SIÓ, 3 BIS, PRAL. SEGONA. TELÈFON, 16792

BARCELONA

APARTAT DE CORREUS, 574. Adreça telegràfica, «PORTELIBER»



COMPRA, VENDA I CANVI DE LLIBRES I GRÀFICS DE TOTES MENES

Incunables, Manuscrits, especialment en llengües romàniques
i amb miniatures, Obres esgotades. Impressions
modernes de luxe o limitades. Relligadures
artístiques o històriques. Gravats.
Dibuixos. Aquarel·les.
Autògrafs.



Informacions bibliogràfiques  Formació i organització
de biblioteques  Recerques d'obres esgotades o rares.
 Servei de liquidació de biblioteques  Publicació
de Catàlegs per matèries de les obres que tenim en venda
 Van publicats catàlegs i llistes d'obres de les següents
especialitats bibliogràfiques: Bibliografia, Bibliofília, Incuna-
bles, Arqueologia, Belles Arts, Medicina, Dret, Religió. Amè-
rica, Catalunya, Espanya, Madrid, Barcelona, València, Viat-
ges, Música, Publicacions periòdiques i moltes d'altres 
El darrer catàleg aparegut, contenint 2000 obres sobre Belles
Arts i Arqueologia, s'envia franc a qui el demani :: ::